

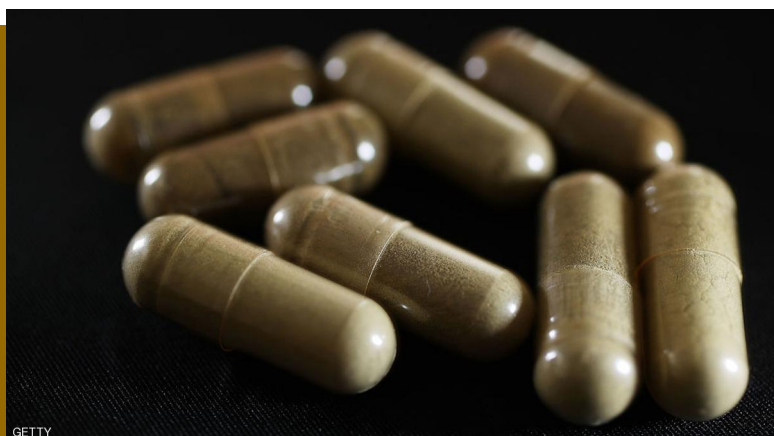

Bio,

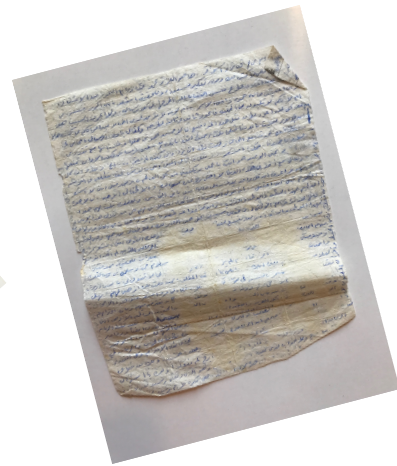
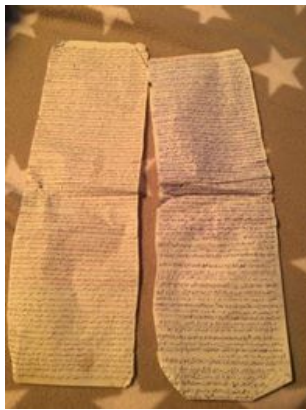
Mohammed Al Majdalawi is currently a masters student in documentary film at Stockholm Academy of Dramatic Arts "STDH" . Previously, he attended the Social Innovation in Digital Context program at Lund University.

Mohammed, originally from Gaza, has lived in Sweden for 4 years and is presently working on his documentary “Out Of Place”. While living in the Gaza Strip, he worked as crew for a number of international films including Bridges Over Blood and Eyewitness Gaza. He also made his own film, Gaza Art Through Barbed Wire.

Projectbeskrivning av Smugglade brev till EXPO:

Breven skrevs av en livstidsdömd palestinsk fånge som smugglade dem inrullade i kapslar som svaldes av b.la. besökare. Breven är väldigt känsloladdade och beskriver den längtan, det lidande fången kände och kärleken till maken. De är skrivna med mycket liten text på mycket tunt papper, nästan lika tunna som toapapper. Sättet han skriver, valet av ord men även själva utformningen på bokstäverna förmedlar bär med sig ett budskap. Omvägarna som han behövde ta för att nå ut med sina brev gjorde att varje utrymme i brevet var värdefullt därav också det ständiga användandet av symboler och förkortningar. Det fanns två typer av brev; smugglade brev men också brev skickade öppet genom Internationella Rödakorskommittén. De skrevs under en period från 1980-1995 och kommer att finnas som original och översatta till svenska på utställningen.

Citat ur breven:

”Leve den internationella kvinnodagen! -Den förälskade Mohammad

Vackraste kyssar, med ljuvaste önskingarna och bästa förhoppningarna. Jag skickar dessa till min älskade, min käresta, min dyrkans mål, min fantastiska Sanawnawi! Min kärlek och livskamrat... till Sanaa kvinnan, Sanaa människan, Sanaa hustrun, vännen, kamraten och kärleken. Med vilka ord ska jag börja? Jag vet inte vilka ord jag ska välja, jag har ingen aning. Idag är kvinnans dag och jag firade och tillsammans med mig firade alla kamrater i hela Negevfängelset.”

”Må hända att den som betraktar mina ord säger att de är skrivna av en tonåring men låt dem säga vad dem vill! För detta är mina sanna känslor och jag säger dessa utan att skämmas och jag yttrar dessa högljutt! Jag älskar dig, jag avgudar dig, hör du mig? Hör du mina rop? Jag älskar dig! Jag älskar dig! Jag älskar dig! Ditt fotografi är här framför mig så att jag kan tala till dig och du kan höra mig. Åt helvete med denna ockupation som splittrat oss, hindrat oss från att träffas och att leva saligt och lyckligt.”